

Gl. Rye - Valfartssted før Reformationen

I middelalderen mente man, at én af de naturlige kilder i skovene ved Gl. Rye, var hellig. Den var viet til Skt. Søren. Legenden fortæller, at Skt. Søren var en almindelig bonde­dreng, der fik en vision, mens han gik og pløjede mar­ken. Det fik ham til at forlade sine forældre for at blive en hellig mand.

Pilgrimme (hellige rejsende) og syge mennesker valfarte­de til Gl. Rye og Skt. Søren's kilde i håbet om, at bøn og helligt vand ville helbrede dem og frelse dem fra deres synder. Kirken var selvfølgelig smart nok til at tage sig godt betalt for at hjælpe folk på denne måde. Det var også en god forretning for byen at have den hellige kilde ude i skoven, for de rejsende slog gerne et smut forbi byen, hvor de handlede og overnattede.

Men da Reformationen gjorde sit indtog i Danmark, var det slut med valfart og troen på hellige kilder. Det var slemt for Gl. Rye, der med ét mistede indtægterne fra handlen og de rejsende. Den store kirke forfaldt, og med tiden blev store dele af den også revet ned.

Skt. Søren's kilde, juni 2011. Kilden lå sandsynligvis et andet sted i skoven i middelalderen, men den præcise placering kender vi ikke længere.